

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

141 Adolescentulus sum ego, & conte[m]ptus: iustificationes tuas non
sum oblitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

cationes, lex, & huiusmodi innumera, quibus toto hoc Psalmo varijs nominibus diuina eloquia nominantur, sed ignis non accenditur: & tamen testantur discipuli de colloquutione Domini. Nonne cor nostrum Luc. 24. ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, & aperiret nobis Scripturas? Ventilatio ergo, attritioque desideratur.

Tale cum sit eloquium Dei, meritò addit Propheta: Et seruus tuus dilexit illud. Quis enim flammam lucentem, ardētem, purgantem, erigentem, pascentem, & viuificantem poterit non amare? Quomodo ex igne non existat ardor? O Domine, Domine, ignis semper ardens, qui dedisti nobis sacrum hunc ignem verborum tuorum, fac, vt exerat iugiter in nobis diuinas huiusmodi ignis proprietates. Nam si frigidus sumus, duri, & pondere grauisissimi, nouum non est, vt virtutes, & facultates suas ipse ignis agens introducat. Quid ferro durius, & frigidius, & pondere grauius? tamen si ignitionem concipiat & candens fiat, non solum ipsum in se & mollescit, & ardet, sed etiam alia potest incendere.

141 Adolescentulus sum ego, & contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.

VOx Hebræa **עַיִן** significat quidem iuuenem; sed magis propriè qui minor

fit, seu minimus æstimatione potius, quam ætate. Dicit autem Psalmographus paruum, vel minimum se aut prudentia, aut experientia, aut opinione esse: primum quidem apud se: talem enim se reputat: tum apud Deum, qui corda intuetur, & spiritus ponderat: tum apud homines, quorum opinione, & æstimatione vilem se haberi fatetur: vnde & adiungit, contemptus, vel contemptibilis: & tamen ita iuuenis, vel contemptus iustificationes Dei non est oblitus. Ostendit difficultatem mandata seruandi, dum apud alios contemptibilis æstimatur. Vix enim nisi valde humilis inter contemptum, & ignominiam mandata Dei custodit: vnde pro magno malo sibi Propheta noster alibi imprecatur, dicens. Persequatur inimicus animam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, & gloriã meam in puluerem deducat. Vbi satis indicat, quam difficile homo ferat gloriã suam in puluerem deduci. Sed non solum difficultatem inter hæc mala seruandi legem ostendit, verum indicat modum adolescentiam, & contemptum non solum temperandi, sed & in gloriã commutandi. Exquisita enim diligentia in præceptis Dei retinendis, & custodiendis, honorabilem hominem facit. Ac si dicat, paruus quidem sum, & contemptibilis, si meam, sapientiã, viresque meas considerem: sed, si præcepta

tua

Non nisi
valde hu-
milis be-
nè fert cõ-
temptum.

Psal. 7

Virtus cõ-
temptum
tollit.

rita custodiam, honorabilis fiam. Nec enim
 frustra dicit Scriptura. Dilectio Dei hono- *Eccl. 1.*
 rabilis Sapientia: quia autem apparue-
 rit in visu, diligunt eam in visione, & in
 agnitione magnalium suorum. Quid nobi-
 lis, & optanda commutatio? ut ex dile-
 ctione Dei, quæ honorabilis sapientia est,
 & in agnitione magnalium illius fiat vir
 prudens, & ipse ex contemptibili honora-
 bilis? Cura enim disciplina, ut alibi ha-
 betur, dilectio est, & dilectio custodia le- *Sap. 6.*
 gum illius. Denique de huiusmodi tam
 magnificè in alio Psalmo loquitur, ut dice-
 re non vereatur. Honorabile nomen eo- *psal. 91.*
 rum coram illo, id est, coram Deo. Quo
 quid magnificentius dici potuit? Certè *Iob 32.*
 Eliu apud Iob, iunior, inquit, sum tempo-
 re, vos autem antiquiores, idcirco demisso
 capite veritus sum vobis indicare meam
 sententiam: sperabam enim, quod ætas pro-
 lixior loqueretur, & annorum multitudo
 doceret sapiētiam; sed, ut video, spiritus est
 in hominibus, & inspiratio omnipotentis
 dat intelligentiā. Vides in Spiritu Domi-
 ni, & intelligentia diuinitus accepta iuue-
 nem, & contēpibilem, si mandata Dei ex-
 quirat, senioribus præferri: nec sine causa à
 Sapiente dictum esse. Si non peccauerimus *Sap. 13.*
 scimus, quoniam apud te sumus computa-
 ti: id est, in magno pretio habiti. Noscere
 enim te consummata iustitia est: & scire iusti-
 tiam, & virtutem tuam radix est immortea-
 litatis.

44 MEDITATIONES

litatis. Perpende locum diligentius. Ceterum sanctus Ambrosius non ad vnam aliquam animam, sed ad Ecclesiam refert vniuersam de gentibus congregatam. Et Populus, inquit, nationum ille in prima lectione despectus, rudis adhuc fide, & studio primæuæ deuotionis adolescens, vel certè renouatus Aquilæ iuuentute per baptismatis Sacramenta sic loquitur. Iuuenis ego sum, & despectus: iustificationes tuas non sum oblitus. Ille ego despectus ante, iam preferor, iam autè ponor electis, id est senioribus, & Synagogæ ante dilectæ. Ille autè despectus populus peccatorum, habeo caelestium Sacramentorum veneranda confortia. Non possum præ suauitate, & dulcedine quam continent sancti huius Patris verba refecare. Sequuntur ergo. Iam mensæ caelestis honore suscipior. Epulis meis non pluuia vndatur, non terræ partus laborat, non arborum fructus. Potui meo non flumina querenda, non fontes: Christus mihi cibus, Christus mihi potus. Caro Dei cibus mihi, & Dei sanguis est potus. Non iam ad satietatem mihi annuos expecto prouentus: Christus mihi quotidie ministratur. Non verebor ne mihi cæli intemperies, aut sterilitas ruris immineat, si pij cultus diligentia perseuerat. Non iam coturnicum pluuias mihi opto descendere, quas ante mirabar; non manna, quod ante cibus omnibus præferebam: quia, qui
 manna

Diuini-
 mi Sacra-
 menti præ-
 stantia.

Exod. 16.

māna manducauerunt Patres, esurierunt. Meus cibus est, quem si quis manducauerit, non esuriet. Meus cibus est, qui non corpus impinguat, sed confirmat cor hominis. Et post pauca. In te ipso est, vt accipias hunc panem. Accede ad hunc panem, & accipies eum. De hoc pane dictum est, Omnes, qui elongant se abs te, peribunt. *Psal. 72.* Si elongaueris ab eo peribis. Hic est panis vitæ: qui ergo vitam manducat, mori non potest. Quomodo enim morietur, cui cibus vita est? quomodo deficiet, qui habuerit vitalem substantiam? Accedite ad eum, & satiamini, quia panis est. Accedite ad eum, & potate, quia fons est. Accedite ad eum, & illuminamini, quia lux est. Accedite ad eum, & liberamini, quia vbi Spiritus Domini, ibi libertas. Accedite ad eum, & absoluiimini, quia remissio peccatorum est. Quid sit iste quæritis? Audite ipsum dicentem. Ego sum panis vitæ, qui venit ad me, non esuriet: & qui credit in me, non sitiet vnquam. Legenda omnia quæ ibi mellifluè prosequitur. Imò illud addit. Hæc generalia, sed etiam specialis singulis Christianis suppetit prærogatiua dicendi. Iuuenis ego sum, & despectus, si humilis corde, si mitis, atque mansuetus, & cum dixisset de periculis iuuentutis, & quam difficilis sit, dum vires solidæ sunt, & sanguis æstuat, humilitas: concludit, Grandis igitur morum est assuefacienda maturitas,

368 MEDIT IN PSAL. CXVIII.
quæ vincat naturam.

141 Iustitia tua Iustitia in æternum.

IUSTITIA, quam tuis mandatis sanxi-
sti, quæ vera iustitia est, fixa, perpetua, &
inuariabilis est. Et quod ipse statuisti tam
sanctum, rectumque est, vt mutari nõ pos-
sit. Nec ad tempus præcepisti, vt seruemus,
sed in finem vsque, perpetuò: Iustitia etiã,
quam nobis exhibes sanctificans, & recti-
ficans ex parte tua in æternum est. Sine
pœnitentia enim sunt dona tua. At, qui
deficiunt, ipsi relinquunt. Caue laqueos,
caue quæ eam intercidere possunt. Nam
qui mundum diligunt, & ea, quæ in mun-
do sunt, quomodo iustitiam seruant, & cu-
stodiunt? Vide pericula.

Et lex tua veritas.

ID est vera, quia mentiri non potest. Se-
cundò ex Ambrosio vera, id est, spiritua-
lis, quæ viuificat: nam litera occidit.

Veritas item, vt opponitur vmbre, &
typo futurorum. Quia antiqua vmbra
erant, & exemplar cælestium. Hanc igitur
veram optabat Dauid, hanc amplecteba-
tur, vtpotè, cui incerta, & occulta sapien-
tia sue manifestaret Deus.

Hactè-